Zien is kennen

Beeldessay voor Eét Je Uitzicht / Kunstvereniging Diepenheim en SKOR
Zomer 2012

Curdin Tones

Heining 159C
1047 AE Amsterdam

curdintones@planet.nl

Het platteland rondom Diepenheim is groen. Hoe word ik als visueel ingesteld mens geraakt door dit landschap? Hoe voedt dit landschap mij?
Ik raak gefascineerd door een afwisseling van verschillende zones die een rijkdom aan ervaringen bieden. De esthetiek van deze zones maakt het streekeigene uit. Mijn essay is een visuele sublimering daarvan en wil als vertrekpunt en oriëntatie dienen voor verder onderzoek naar de samenhang van landschap en smaak.

Een maïsveld is een voorbeeld van het monotone, functionele productielandschap waarbij ik de maïsplanten niet zozeer als individuele planten, maar als vlak en massa ervaar. Hoe kan ik mijn mens zijn onderzoeken, wandelend tussen gecultiveerde en wild groeiende planten? Ik vraag me af waarom ik mezelf eerder spiegel aan een boom dan aan een maïsplant.

De in het landschap telkens terug komende voortuinen zijn verzorgde eilanden die gestructureerd worden door herkenbare rangschikkingen van geïsoleerd plantenschoon uit het tuincentrum, decoratieve struikjes en plantenbakken. Het lijkt de natuurervaring die de meeste mensen dicht bij huis willen hebben.

De ontoegankelijke houtwal van bomen en struiken langs de weg is een fascinerende wildgroei van plantengemeenschappen die met zijn bladerrijkdom en donkere ruimtes ontdekkingen belooft.

De strook langs de Schipbeek is schraal en zanderig. Zonovergoten en gebonden aan het water is het een gebied met Tijm en Johanneskruid. Planten die je kunt zien, proeven, en ruiken in de hitte.
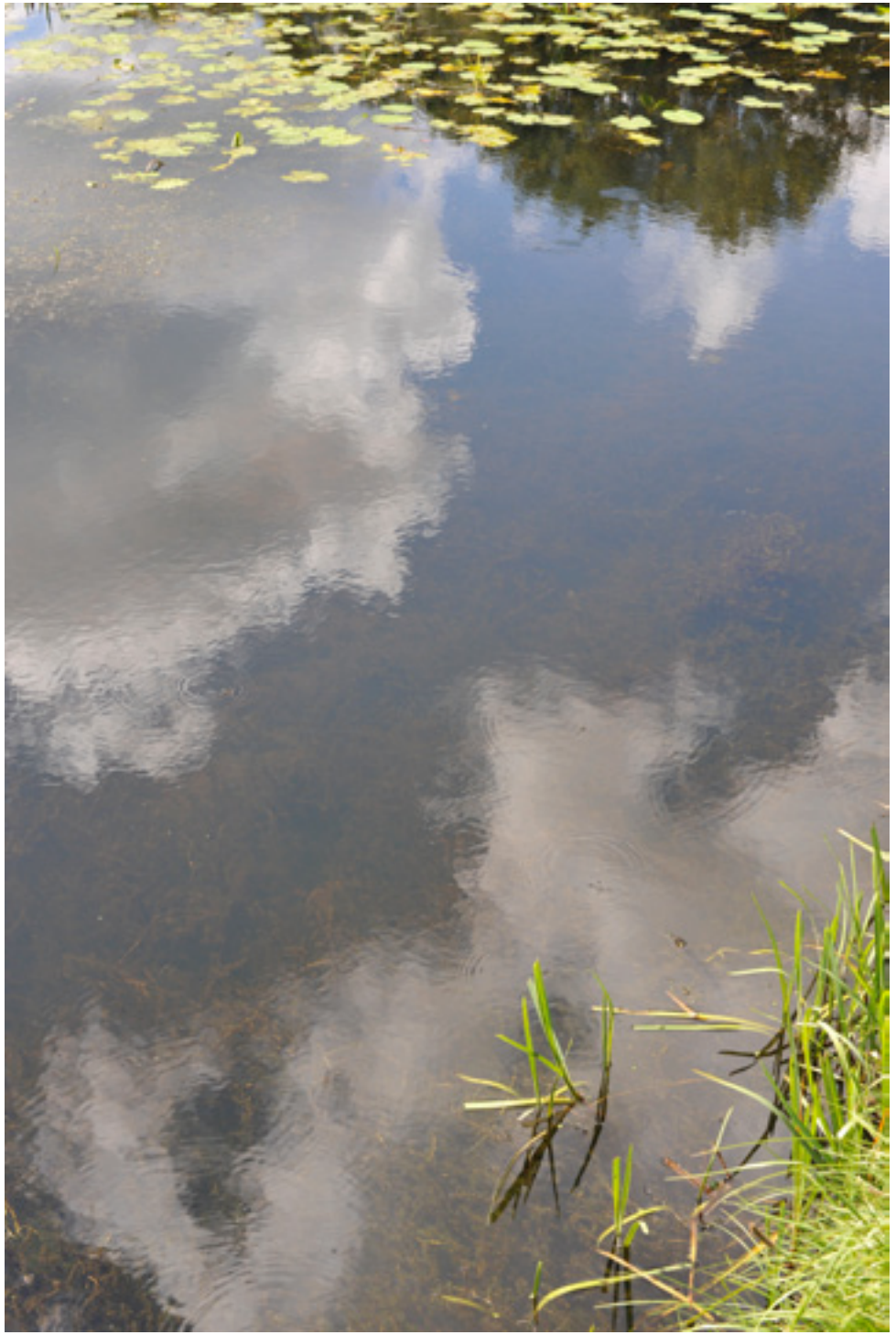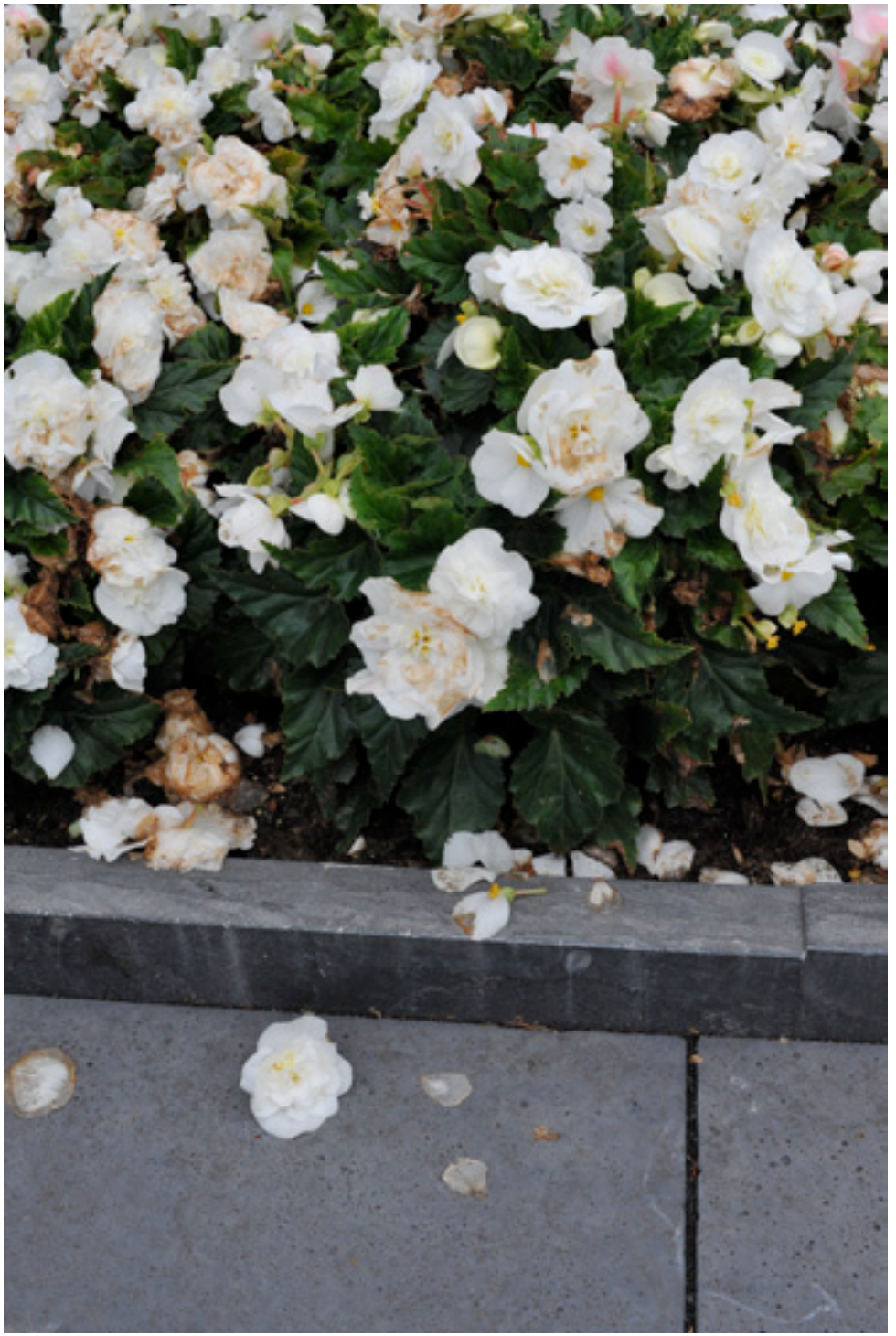
Het bos van jonge sparren en berken. Ik loop tussen sporen van houtkap op mos, in geheimzinnig, helder licht. Het is een ervaring als in het hoge noorden lopen.